

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

Τμήμα
Χημικών
Μηχανικών

@ChemEngUP

Τα Νέα του Τμήματος Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών

2^η περίοδος – Τεύχος 17

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ CHEM-E-CAR

Νικήτρια η ομάδα Lamborgeniuss του Τμήματος Χημικών Μηχανικών στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό chem-e-car! (Σ.Μ.)

Στη διάρκεια του 13ου Πανελληνίου Επιστημονικού Συνεδρίου Χημικής Μηχανικής, έλαβε χώρα ο Πανελλήνιος Διαγωνισμός Chem-e-car. Νικήτρια αναδείχθηκε η ομάδα Lamborgeniuss του Τμήματός μας, αποτελούμενη από πέντε φοιτήτριες του 3ου έτους (Βαλεντίνη Βασιλείου, Ειρήνη Μίκου, Εριφύλη Μωραΐτη, Σοφία Σαβελώνα και Αγγελική Σούλου). Η Lamborgeniuss προκρίθηκε με τον τρόπο αυτό για συμμετοχή στον Παγκόσμιο Διαγωνισμό Chem-e-car που θα διεξαχθεί στην Αριζόνα των ΗΠΑ, στο πλαίσιο του AIChE Meeting.

↑ Η στιγμή της νίκης. Το αμαξιτίδιο OSCAR σταματάει 14 cm πριν τη γραμμή τερματισμού υπό τις επευφημίες των φοιτητών μας.

← Η Σοφία Σαβελώνα, η Εριφύλη Μωραΐτη, η Βαλεντίνη Βασιλείου, η Ειρήνη Μίκου και η Αγγελική Σούλου

Απόφοιτοι του Τμήματος Χημικών Μηχανικών θυμούνται, αναπολούν και διηγούνται στο @ChemEngUP ...

• **Μυρσίνη–Μυρτώ Μότση**
(σελ. 5, 6, 15)

«Στη μητρόπολη του κόσμου, τη ΝΥ, οφείλω τις μεγαλύτερες και πιο συναρπαστικές εμπειρίες της ζωής μου. Μου έδωσε την ευκαιρία να χρησιμοποιήσω όλες (μα όλες!) τις γνώσεις και δυνατότητές μου. »

• **Βαρβάρα Γεωργαλή**
(σελ. 7, 8)

«Η σχολή των Χημικών Μηχανικών υπήρξε μια συνειδητή προσωπική επιλογή για τις σπουδές μου, καθοδηγούμενη από την αγάπη μου για την χημεία (!!!) και από την αντίδραση στο κοινωνικό κατεστημένο»

• **Κώστας Τσερώνης**
(σελ. 9, 10)

« Ένας από τους λόγους που επέλεξα το ΤΧΜ ήταν το πόσο πολυδιάστατος ήταν ο κλάδος της χημικής μηχανικής σε σχέση με τους άλλους κλάδους μηχανικών»

Συνέντευξη

• **Αλέξανδρος Κατσαούνης** (σελ. 11, 12)

Πρόεδρος Τμήματος Χημικών Μηχανικών

Συνέχεια στη σελ. 2 →

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ CHEM-E-CAR

—>Συνέχεια από τη σελ. 1

Οι ομάδες του ΕΜΠ (Chemrunner και Ghost Rider) κατέλαβαν τη 2η και 3η θέση, ενώ η ομάδα του ΑΠΘ (Pink Panther) έμεινε τέταρτη,

Η αφίσα της Lamborghini

«Ξεκινώντας θεωρούσαμε πως θα είναι κάτι απλό» λένε σήμερα οι πέντε νικήτριες. «Πως θα ασχολούμασταν κάποιες ώρες την ημέρα και αυτό θα ήταν υπεραρκετό αλλά τελικά αφι-

ρωθήκαμε για έξι μήνες εξ ολοκλήρου στον OSCAR, το αμαξίδιό μας».

Ξεκίνησαν κάνοντας έρευνα στη βιβλιογραφία για να καταλάβουν τους μηχανισμούς που θα χρησιμοποιούσαν και προχώρησαν στον σχεδιασμό και στα πειράματά. Δυο ημέρες πριν από από τα σπίτια μας κι όλο το βράδυ μετέτρεψαν το διάδρομο της σχολής σε πίστα της...Imola. Το ξημέρωμα το αμαξίδιο λειτούργησε ξανά όπως το ήθελαν!! Ήταν μια μοναδική στιγμή, όπως θυμούνται.τον τελικό ένωσαν πως όλα πήγαιναν λάθος, οι μηχανισμοί είχαν χαλάσει... Απογοητεύτηκαν αλλά αποφάσισαν να μην τα παρατήσουν. Αγόρασαν.. κρέπες, έφεραν ...κουβέρτες

Το @ChemEngUP έδωσε το λόγο στις πέντε φοιτήτριες και εκείνες ανταποκρίθηκαν με ένα κείμενο ευχαριστιών προς όλους όσους τις βοήθησαν με οποιονδήποτε τρόπο!! Παρακάτω, οι δηλώσεις τους:

expect the unexpected

«Θα θέλαμε να πούμε ένα δημόσιο ευχαριστώ στους αφανείς ήρωες αυτού του ταξιδιού. Ο διαγωνισμός αυτός μας έφερε σε επαφή με νέους και πολυσχιδείς ανθρώπους, οι οποίοι έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην προσπάθειά μας. Είχαν πάντοτε τη διάθεση και τη θέληση να μας καθοδηγήσουν και να μας δώσουν νέες ιδέες και προτάσεις.

Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τους καθηγητές μας για την στήριξη και την εμπιστοσύνη που μας έδειξαν, ειδικότερα τους κ.κ. Κουζούδη, Πασπαράκη, Κατσαούνη και Λιανό αλλά και την κα. Μ. Δαλέτου και τον κ. Φ. Παλούκη από το ΙΤΕ?ΙΕΧΜΗ για την διάθεση εργαστηριακού εξοπλισμού. Ευχαριστούμε όλους τους ανθρώπους, οι οποίοι μοιράστηκαν τα εργαστήρια και τον εξοπλισμό τους μαζί μας όπως, τις Α. Αγγελοπούλου, Σ. Brosda, Α. Ιωαννίδη, Σ. Γιαννακόπουλο, Δ. Τούμπα, Κ.

Βαρβατσούλα και Ε. Μαρτίνο. Ιδιαίτερα οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στην Μαρία Κατσαίτη, της οποίας η συμβολή ήταν ουσιαστική για την εξέλιξη του project αλλά και τον Βαγγέλη Παπαδογιάννη, του οποίου η διπλωματική αποτέλεσε την αρχή της έρευνάς μας πάνω στις μπαταρίες.

Επιπλέον, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε ορισμένα μέλη της προηγούμενης ομάδας και συγκεκριμένα τους Η. Σφουγκάρη, Δ. Τσούση και Α. Μαμαλούκου για την υποστήριξη και την καθοδήγησή που μας προσέφεραν, καθώς και τους Γ. Κωνσταντινόπουλο, Α. Φαρμάκη και Α. Τούμπα και τη Λέσχη Ρομποτικής του Πανεπιστημίου Πατρών για τις ουσιαστικές συμβουλές τους στον τομέα της ρομποτικής.

Δεν θα θέλαμε να παραλείψουμε όμως τους Γιάννη Τσάμπρα για τις 3D εκτυπώσεις, Ανδρέα Τζιώλα για την αρωγή του στις γραφειοκρατικές διαδικασίες της συμμετοχής μας, Κωνσταντίνο Παπανικολάου για την συνεχή υποστήριξη και την καλλιτεχνική του συνεισφορά αλλά και τους ανθρώπους του μηχανουργείου (Χ. Χατζηπαναγιώτου και Γ. Διαμαντή) για τη συνεργασία τους.

Ακόμα, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε την εταιρία Advent Technologies για την παραχώρηση ορισμένων αναγκαίων για τα πειράματά μας υλικών καθώς και τα Πλαστικά Κοτρώνης για την εκτύπωση των πάνελ της μπαταρίας μας.

Τέλος, οφείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους χορηγούς μας, οι οποίοι στηρίζουν την αποστολή μας στην Αμερική για την εκπροσώπηση του τμήματός μας και της χώρας μας. Ευχαριστούμε θερμά τα Πλαστικά Κρήτης, τη Λεόντειο Σχολή Αθηνών, τη Lamborghini, τη ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ, τα Πλαστικά Κοτρώνης, την Advent Technologies, τους υποστηρικτές της υποτροφίας «Δημήτρης Ευαγγέλου» και τον όμιλο TITAN.

Η Σοφία Σαβελώνα, η Εριφύλη Μωραϊτή, η Ειρήνη Μίκου, η Βαλεντίνη Βασιλείου και η Αγγελική Σούλου φωτογραφίζονται αμέσως μετά τη νίκη τους. Τα πρόσωπά τους μιλούν από μόνα τους!

EDITORIAL

@ChemEngUP

Ματιές... (Σ.Μ.)

Τη Δευτέρα 22 Αυγούστου πέρασα μπροστά από το κτίριο της Κεντρικής Διοίκησης και είδα (ο αδιόρθωτος αριθμομημονας) το VW Passat με αριθμό κυκλοφορίας 2794 του Πρύτανη. Δεν το σκέφτηκα ούτε στιγμή. Το 2CV στάθηκε απέναντι από το Passat και εγώ βρέθηκα απέναντι από τον Πρύτανη, καθηγητή Χρήστο Μπούρα. Το καλοκαίρι του είχε δώσει την ευκαιρία να «ταξιδέψει» στους ορίζοντες της ποίησης, κι εγώ (αθεράπευτος) το είχα εκτιμήσει τούτο. Λίγα λεπτά κράτησε η επίσκεψη. «Πρέπει να προχωρήσουμε όλοι μαζί. Με συναινέσεις», μου είπε. Rockάρει ο Πρύτανης. Με την ορμή, τα σωστά του και τα λάθη του. Αλλά πάνω από όλα, με αυτή την παθιασμένη του αποφασιστικότητα. Καλή ακαδημαϊκή χρονιά! !

Ο Πρύτανης, καθηγητής Χρήστος Μπούρας

Η αποφοίτηση της 1ης Αυγούστου οδήγησε στις «ανοιχτές θάλασσες» 24 ακόμα φοιτητές μας, με όνειρα, προσδοκίες, αγωνία και ελπίδες. Ανοικτά τα πανιά, παιδιά! Δεν έχετε να φοβάστε τίποτα! Ο κατάλογος με τα ονόματα φέρνει στη θύμησή «φωτογραφίες» από τα πρόσωπα των παιδιών.

Ο Ηρακλής, ο Χαράλαμπος, η Γεωργία, ο Χάρης και ο Σύλας! Με τα πτυχία τους!

Η Μυρτώ Μότση ('10s), η Βαρβάρα Γεωργαλή ('80s) και ο Κώστας Τσερώνης ('00s) άνοιξαν τα συρτάρια των αναμνήσεων και έγραψαν στην οθόνη τους για τα «τετράδια» του @ChemEngUP. Οι μνήμες από τα φοιτητικά τους χρόνια και η αφήγηση μικρών και μεγάλων στιγμών της πορείας τους είναι στο τεύχος αυτό. Η Μυρτώ, έτρεξε μπροστά από τα όνειρά της, στην Νέα Υόρκη, άλλοτε ανεβασμένη στις πουέντες της κι άλλοτε πίσω από την κάμερα. Η Βαρβάρα, στον σκληρό πυρήνα της ελληνικής τσιμεντοβιομηχανίας της ΑΓΕΤ Ηρακλής στον Βόλο, έδειξε ποια είναι η θέση της γυναίκας χημικού μηχανικού πολύ ωρίτερα από την επικράτηση σχετικών μεταμοντέρνων ανπλήψεων και ο Κώστας, στην Αγγλία, πατώντας στο βόθρο της χημικής μηχανικής, διείσδυσε στους κόσμους των λογισμικών εξερμείωσης. Τρεις πολύ διαφορετικές ιστορίες! Δικοί σας! !

Η ... «εαρινή σύναξη των Ελλήνων χημικών μηχανικών»

Υπερωρατή λυχνερίη (3000λ) υπερωρατή υπερωρατή υπερωρατή

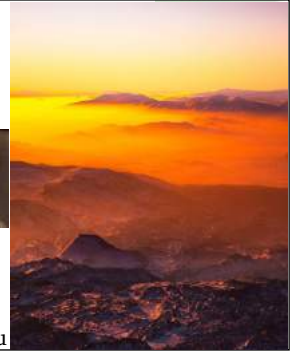
Υπερωρατή

Υπερωρατή

Υπερωρατή

Υπερωρατή

Υπερωρατή

έφερε στο Συνεδριακό Κέντρο εκατοντάδες συνέδρους για να πιάσουν τον σφυγμό των εξελίξεων στην επιστήμη, στις προοπτικές και στο επάγγελμα του χημικού μηχανικού και να απολαύσουν τα σεμινάρια των χαρακτηριστικών προσκεκλημένων ομιλητών του 13ου Πανελληνίου Επιστημονικού Συνεδρίου Χημικής Μηχανικής. Η Rena Bizios (The University of Texas at San Antonio), ο Θανάσης Νένες (EPFL), ο Δημήτρης Βλασόπουλος (Πανεπιστήμιο Κρήτης), ο Fengqi You (Cornell), ο Πασχάλης Αλεξανδρίδης (Buffalo), ο ακαδημαϊκός Κωνσταντίνος Βαγενάς (ΤΧΜ/ΠΠ), ο Δημοσθένης Σαρηγιάννης (ΑΠΘ), ο Πέτρος Ταούκης (ΕΜΠ), ο Μάνος Γρεβεντζάκης (Megarplast), ο Μιχάλης Λεμπιδάκης (Πλαστικά Κρήτης), ο Αντώνης Λύτσικας (BIC VIOLEX SA) και ο Άκης Μπελεζίνης (TITAN) κόσμησαν με τις ομιλίες τους το Συνέδριο. Συγκίνηση στο μεγάλο αμφιθέατρο, κατά την βράβευση του καθηγητή Μάρκου Ασσαέλ (ΑΠΘ) και του καθηγητή Σταύρου Παύλου (ΠΠ) που οραματίστηκαν στη Θεσσαλονίκη του 1996 τον θεσμό των Συνεδρίων μας.

Ο Ακαδημαϊκός Κωνσταντίνος Βαγενάς, στο βήμα του 13ου Συνεδρίου Χημικής Μηχανικής.

Οι καθηγητές Σταύρος Παύλου και Μάρκος Ασσαέλ, θεμελιωτές του θεσμού του Συνεδρίου Χημικής Μηχανικής

Τον Ιούνιο έγιναν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη της νέας διοίκησης του Τμήματος. Πρόεδρος εξελέγη ο καθηγητής Αλέξανδρος Κατσαούνης, ο οποίος γίνεται ο 3ος απόφοιτος του Τμήματος (μετά τους καθηγητές Σογομών Μπογοσιάν και Δημήτριο Βαγενά) που θα προσφέρει τις υπηρεσίες του από τη θέση αυτή. Δεξί του χέρι, ο εκλεγείς αναπληρωτής Πρόεδρος, καθηγητής Γιώργος Κυριακού! Σιδεροκέφαλο!

Οι καθηγητές Αλέξανδρος Κατσαούνης και Γιώργος Κυριακού, Πρόεδρος και Αναπληρωτής Προέδρου του Τμήματος για τη διετία 2022–2024.

EDITORIAL

@ChemEngUP

Ματιές... (Σ.Μ.)
—>Συνέχεια από τη σελ. 3

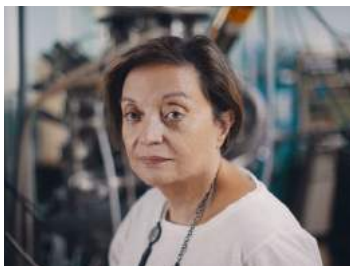

Την θυμάμαι καλά την Ισαβέλλα. Ευγενική και σεβαστική. Με τετράδια προσεκτικά. Με βλέμμα ανήσυχο και ονειροπόλο συνάμα. Δεν υπήρχε τρόπος να ξέρω ότι έκανε πρωταθλητισμό. Κι αυτό γιατί (φυσικά) ο υγιής (εν σώματι υγεί) της νους δεν υπήρχε περίπτωση να το «αφήσει να εννοηθεί» για να εξασφαλίσει οποιαδήποτε εύνοια. Αληθινή και δυνατή. Αφοσιωμένη στους στόχους της. Στον μοναχικό και ονειροπόλο δρόμο της πρωταθλήτριας. Όνειρο; Ίσως...

Τούτο το καλοκαίρι, η Ισαβέλλα Κοτσαχειλή ξεπέρασε τον εαυτό της και στέφθηκε για τέταρτη (!) συνεχόμενη φορά 1η πανελληνιονίκης στα 3000 μ στηπλ, με ατομικό ρεκόρ 10:17:81.
RESPECT

Στις 31 Αυγούστου αφιτηρέτησαν ο καθηγητής Κώστας Γαλιώτης και η καθηγήτρια Στέλλα Κέννου. Προσωπικοί τους ισχυρές και οι δύο, με φίλους και εχθρούς όπως συμβαίνει σε περιπτώσεις ανθρώπων που λένε την άποψή τους (σωστή ή λανθασμένη) όταν άλλοι σιωπούν. Ο Κώστας Γαλιώτης κόσμησε (και κοσμήι) το Τμήμα μετά την μετακίνησή του στο ΤΧΜ, ενώ αξεχαστη θα μένει η ενεργός συμμετοχή του στις διαδικασίες της πιστοποίησης του διπλώματος (με κείνη την British προφορά σου, Κώστα). Οι φοιτητές μας θα τον θυμούνται από τη διδασκαλία του στα μαθήματα της Μηχανικής των Υλικών και της Ναυοτεχνολογίας. Η Στέλλα Κέννου, για δεκαετίες κράτησε άσβεστη τη δάδα της γυναικείας παρουσίας στο ακαδημαϊκό προσωπικό του ΤΧΜ. Με συμπάθειες και αντιπάθειες, αλλά με πορεία σταθερή και αταλάντευτη, βασισμένη στις αξίες που υποστήριζε και υποστηρί-

Η καθηγήτρια Στέλλα Κέννου

Ο καθηγητής Κώστας Γαλιώτης

*Così ti scrivo delle cieli di silenzio..
Perdute in questa madreterra di montagna*

Κι ύστερα θα σου γράψω για τούτους τους ουρανοούς της σιωπής που ναι χαμένοι σε τούτη τη μάνα γή των βουνών

Ughetta

ζει. Με πάθος άσβεστο και ασυμβίβαστο σε θέματα κρίσης, επιλογής και προσθήκης ακαδημαϊκού προσωπικού. Οι φοιτητές θα την θυμούνται από τη διδασκαλία της Φυσικής και της Επιστήμης Υλικών και Επιφανειών.

Το Τμήμα Χημικών Μηχανικών, ήδη στη Συνέλευση της 13 Σεπτεμβρίου, έκανε ότι πρέπει για να μείνουν κοντά μας απονέμοντας και στους δύο τον τίτλο του *ομόπμου καθηγητή*.

Φοιτητική παράταξη (όχι ασχολούμενη και πολύ σοβαρά με σπουδαστικά θέματα) μελετάει με πειράματα στην πράξη την ... αντιστρεπτότητα των διεργασιών, εν προκειμένω: την αντιστροφή των εργασιών κ α λ λ ω π ι σ μ ο ύ και ευπρεπισμού των χώρων που περιβάλλουν το Τμήμα, θεωρώντας αποκλειστικό της προνόμιο και δικαίωμα τη χρήση επιφανειών για... διακίνηση ιδεών.... Αλλά, «έλα μωρέ, πως κάνετε έτσι;»

Η ομάδα Lamborgeniuss του ΤΧΜ/ΠΠ αναδείχτηκε πρωταθλήτρια στον Πανελλήνιο διαγωνισμό Chem-e-car που διεξήχθη στις 3 Ιουνίου στο Πανεπιστημιακό Γυμναστήριο, στο πλαίσιο του 13ου Συνεδρίου Χημικής Μηχανικής. Η Lamborgeniuss θα εκπροσωπήσει τη χώρα στο Συνέδριο του AIChE στην Αριζόνα.

Όλα τα πήρε το καλοκαίρι..
με τα μισόλογα τα σβησμένα...
τα καραβόπανα τα σχισμένα...
όλα τα πήρε τα πήγε πέρα..

Κι εγώ, ανταποκρίσεις θα σου γράψω...

@ChemEngUP

• Μυρσίνη-Μυρτώ Μότση

*Assistant film director, assistant film producer, ballet dancer, ballet instructor, citizen of the world...
New York, USA*

Στη σχολή

ήρθα έπειτα από χρόνια που πέρασα στη Γαλλία ως χορεύτρια μπαλέτου και φοιτήτρια του τμήματος Performing Arts του Πανεπιστημίου Marc Bloch του Στρασβούργου. Η μετάβαση από τη Γαλλία στην Πάτρα ήταν σχεδόν τραυματική!!

Πάτρας, στην πλ. Γεωργίου με τους αγαπητούς της Μάρω Θεολόγη και Αποστόλη Βουλγαρίδη

Σκέφτηκα να δοκιμάσω τη σχολή στην οποία είχα μια θέση από τις ...ένδοξες πανελλήνιες εξετάσεις και να δώσω μια ευκαιρία σε κάτι που φαινόταν μια πολλά υποσχόμενη σπουδή. Σύντομα αντιλήφθηκα την σημαντικότητα του αντικειμένου για τον παγκόσμιο επιστημονικό χώρο όπως επίσης και το γεγονός πως μάλλον δεν ήμουν πλασμένη, όπως λένε, γι' αυτό.

Παρόλα αυτά, θέλετε από πείσμα, θέλετε επειδή απλά δε μου αρέσει να αφήνω πράγματα ημιπελή, κατάφερα (ακόμα απορώ με τον εαυτό μου!) να τελειώσω τη σχολή σε 4 εσπευσμένα χρόνια. Βλέπετε, αφού ξεκίνησα να φοιτώ επίσημα ως επί πτυχίου φοιτήτρια είχα απεριόριστη δυνατότητα επιλογής μαθημάτων κατά τη διάρκεια όλων των εξαμήνων και εξεταστικών περιόδων!

Όταν πια ήρθε η ώρα της αποφοίτησης και ορκωμοσίας είχα ήδη φύγει από την Πάτρα ανοίγοντας πλήρως για τη Νέα Υόρκη όπου θα σπούδαζα κινηματογράφο και σκηνοθεσία. Αποφοίτησα το 2016 από το City University of New York.

Το πτυχίο χημικού μηχανικού στην ορκωμοσία της Πάτρας παρέλαβαν αγαπημένοι φίλοι και συμφοιτητές εκ μέρους μου. Όταν μετά τον πρώτο χρόνο στη Νέα Υόρκη ήρθα το καλοκαίρι στην Ελλάδα, με περίμεναν

2016, Νέα Υόρκη, με τους γονείς της. Αποφοίτηση από τη σχολή κινηματογράφου/σκηνοθεσίας, City University of New York

στο αεροδρόμιο με το πτυχίο και η ...ορκωμοσία μου έγινε ανεπίσημα στο 'Ελευθέριος Βενιζέλος'! Μεγάλη η τιμή!

Όταν κανείς με ρωτά για την «τρέχουσα επαγγελματική μου δραστηριότητα» τι κάνω στη ζωή, με την έννοια του ποια είναι η καριέρα μου ή το επάγγελμά μου, εκεί ακριβώς αρχίζει το θέατρο του παραλόγου.

Επάγγελμα δεν έχω! Μάλλον κάνω καριέρα στην περιπέτεια!

Στη μητρόπολη του κόσμου, τη NY, οφείλω τις μεγαλύτερες και πιο συναρπαστικές εμπειρίες της ζωής μου γιατί μου έδωσε την ευκαιρία να χρησιμοποιήσω όλες (μα όλες!) τις γνώσεις και δυνατότητές μου. Υπήρξα δασκάλα μπαλέτου, δασκάλα πιάνου, δασκάλα μαθηματικών, φυσικής και χημείας (μεγάλη η βαρύτητα του πτυχίου της σχολής μας στους Αμερικάνους που από αυτό και μόνο με θεώρησαν πλήρως ικανή να μου εμπιστευτούν τα παιδιά τους τα οποία εύχομαι μόνο να μην κατέστρεψα), δασκάλα ελληνικής γλώσσας σε δημόσιο σχολείο, σερβιτόρα, μοντέλο για γλύπτες και ζωγράφους, babysitter, bartender, βοηθός σκηνοθέτη και βοηθός παραγωγής ταινιών, ανάμεσα σε άλλα.

Ξένοιαση ή/και παίζοντας πιάνο σε μπαρ της Νέας Υόρκης

Η Μυρτώ, σε πρόβα και σε παράσταση κλασικού χορού. Ανεβασμένη στις πουέντες της.

• Μυρσίνη-Μυρτώ Μότση

—>Συνέχεια από τη σελ. 5

Αν υπάρχει μια καριέρα που ασκώ, αυτή είναι μάλλον να ακούω και να ακολουθώ τις επιθυμίες (τρέλες θα έλεγαν κάποιοι και το δέχομαι!) του παρόντος με τη βαθύτερη επίγνωση του

ότι όλα είναι ρευστά και τα όνειρά μας μαζί!

Η καριέρα που ασκώ, είναι να ακούω και να ακολουθώ τις επιθυμίες μου...

Πως γεμίζω τον ελεύθερο χρόνο μου; Ίσως η πιο εύκολη ερώτηση! Πιάνο, χορός, ποδήλατο, περίπατοι, σινεμά, λογοτεχνία (σε βαγόνια και λεωφορεία), φίλοι, αγαπημένοι, ταξίδια και πάλι ταξίδια! Όσο μπορώ περισσότερα ταξίδια στις γωνίες του κόσμου!

Τα χρόνια της Πάτρας...

Ξέχασα πολλά από αυτά που κάποτε έμαθα στη σχολή, τα δύσκολα προβλήματα πια δεν ξέρω να τα λύνω, ξέρω όμως και θυμάμαι πώς να ψάξω για τη λύση και πόση σημασία έχει μια τέτοια αναζήτηση. Αυτό που έμεινε χαραγμένο μέσα μου και μέχρι σήμερα με συνοδεύει είναι η φιλοσοφία πίσω από την επιστήμη, η ουσία των πραγμάτων και πώς αυτό μεταφράζεται και μεταφέρεται στις ανθρώπινες σχέσεις που είναι ίσως η μεγαλύτερη τέχνη της ανθρωπότητας!

Κάθε φορά που μπαίνω σε ένα μπαρ θυμάμαι τον κύριο Βερούκιο που μας μιλούσε για αυτό που είχε ονομάσει "η θεωρία του μπαρ": για να δούμε αν "ταιριάζουν" δύο ή περισσότερες ουσίες απαραίτητο

«..θυμάσαι αγκαλιές ζεστές αν πονούσες!», με τις φίλες και συμφοιτήτριες Μαρίνα Γεωργιάκη (αριστερά) και Ελένη Κονιδάρη (δεξιά)

είναι πρώτα με κάποιον τρόπο να έρθουν σε επαφή! (μετάφραση: πώς να δω αν μου αρέσεις και τι προϊόν θα φέρει η αντίδρασή μας αν πρώτα δεν σε γνωρίσω; Πού; Σε μπαρ για παράδειγμα!).

Κάθε φορά που βρέχει θυμάμαι τον κύριο Τσαμπόπουλο που στο μάθημα της Ρευστομηχανικής μας είχε πει κάποτε με το γνωστό σαρδόνιο χαμόγελο: "Όταν βρέχει και τρέχετε... περισσότερο θα βραχείτε", δήλωση μετά την οποία άφηνε κάποια δευτερόλεπτα σιωπής προς δημιουργία δραματικής έντασης. Τους νόμους της ρευστομηχανικής τους ξέχασα, αλλά σίγουρα έμαθα να απολαμβάνω τη βροχή!

Θυμάμαι όλα μου φαίνονταν τόσο δύσκολα και έτρεμε το φυλλοκάρδι μου στις εξετάσεις αλλά τώρα γελάω όταν θυμάμαι τα προβλήματα πιθανοτήτων του κυρίου Πανδή που είχαν πάντοτε πρωταγωνίστρια την κυρία Ουρανία η οποία σε κάθε διαγωνίσμα ασκούσε διαφορετικό επάγγελμα: μέντιουμ, χαρτορίχτρα, καφετζού, όλα βαθύτατα επιστημονικά!

Με τις φίλες συμφοιτήτριες Ελένη Κονιδάρη και Μαρία Κοντοέ, στην αποφοίτηση των φίλων συμφοιτητών Γιώργου Κελεσίδη (σήμερα Lecturer, ETH-Z, Switzerland) και Έριον Χάσα (σήμερα Research Scientist, Covestro Manufacturing, Chicago, USA)

Ένα καλοκαίρι θυμάμαι πως περάσαμε μια ολόκληρη εβδομάδα παρέα με τρεις συμφοιτήτριες που μέχρι σήμερα παραμένουν εξαιρετικά αγαπημένες φίλες, ώρες ατελείωτες καθημερινά λύνοντας ξανά και ξανά όλα τα παλιά θέματα διαγωνισμάτων του κυρίου Κράβαρη. Δυναμική και Ρύθμιση Διεργασιών να τολμήσω να πω πως λεγόταν αν θυμάμαι σωστά; Υπήρχαν 5 «διάσημες» κατηγορίες και 5 θέματα στο τελικό διαγωνισμό, ένα από κάθε κατηγορία και δύο μονάδες έπιανε έκαστο για το άριστα. Ήλιος έμπαινε, ήλιος έβγαινε κι εμείς εκεί, στη βεράντα να "χτίζουμε" μονάδες για το διαγωνισμό. Από το πολύ "χτίσιμο" και για να μην είμαστε άπληστες είπαμε να σταματήσουμε να "μπαζώνουμε" μετά την ολοκλήρωση της μελέτης της 4ης κατηγορίας, σκεπτόμενες ότι και το 8 είναι μια χαρά βαθμός και ας πιούμε ένα κρασί να το γιορτάσουμε. Λένε πως όταν οι άνθρωποι κάνουν σχέδια οι θεοί γελάνε!

Συνέχεια στη σελ. 15 —>

• Βαρβάρα Γεωργαλή

Χημικός Μηχανικός, Σύμβουλος
Θεμάτων Περιβάλλοντος και
Αειφόρου Ανάπτυξης

Γεννήθηκα ένα δεκαπενταύγουστο σε μια πόλη που το οικονομικό, κοινωνικό και πολιτισμικό της γίνεσθαι ήταν άμεσα συνδεδεμένο με την ύπαρξη και λειτουργία ενός εργοστασίου παραγωγής τσιμέντου. Στο Βόλο (αυτή είναι η πόλη μου) ανέκαθεν οι «τσιμεντάδες» ανεξαρτήτως θέσης στην ιεραρχία του προσωπικού της εταιρίας, από τον κλητήρα έως τον διευθυντή αποτελούσαν μια εξέχουσα κοινωνική ομάδα, μια νομενκλατούρα τρόπον τινά στον κοινωνικό ιστό της πόλης. Η τύχη λοιπόν όρισε να αποτελέσω 24 χρόνια μετά, τον πρώτο εκπρόσωπο της οικογένειάς μου στην «τσιμεντο-οικογένεια»!

Η σχολή των Χημικών Μηχανικών υπήρξε μια συνειδητή προσωπική επιλογή για τις σπουδές μου, καθοδηγούμενη από την αγάπη μου για την χημεία (!!!) και από την αντίδραση στο κοινωνικό κατεστημένο, που μ'έβλεπε «μια χαρά καθηγήτρια σε ένα σχολείο». Άποψη που πολύ χαρακτηριστικά εκφράστηκε από καθηγητή μου, ο οποίος μετά την ανακοίνωση των αποτελεσμάτων μου είπε: «Ρε Βαρβάρα, αυτό το χημικός μια χαρά, το μηχανικός τι το ήθελες; Δεν μπορώ να σε φανταστώ με κράνος κάτω από υψικάμινο...». Ε, έτσι όπως δεν το φανταζόταν, έτσι περίπου και έγινε.

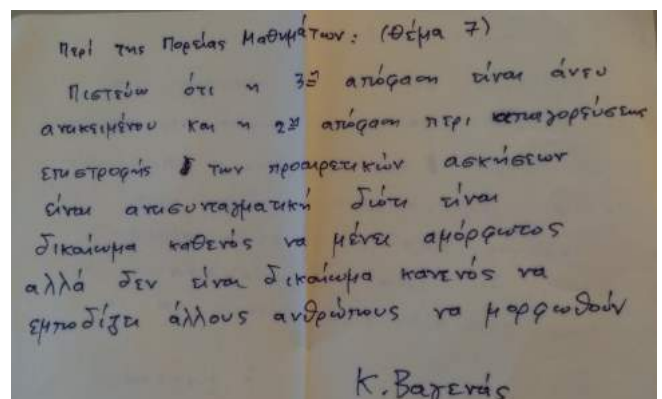
Με το κράνος, στην υψικάμινο...

Μεγάλωσα σε μια οικογένεια, που ήταν πάντα δίπλα μου «αρωγός προς ευδοκίμησιν». Και, «ώ του θαύματος» έμελλε και στη φοιτητική μου ζωή, στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών να ισχύσει η ίδια αρχή. Σε μια εποχή βέβαια που ο αριθμός των σπουδαστών στο έτος ίσα που ξεπερνούσε τους 20, που οι καθηγητές του Τμήματος ήταν όσα τα δάχτυλα του ενός χεριού, έγκριτοι όλοι επιστήμονες που προήγαγαν την καριέρα τους, βάζοντας ταυτόχρονα τα θεμέλια ενός σύγχρονου και ανταγωνιστικού τμήματος, μίαν εποχή που σαν μια ετερόκλητη παρέα «δάσκαλοι» και φοιτητές πασχίζαμε όλοι μαζί για ένα....καλύτερο αύριο.

Το μακρινό 1985, φοιτητική εκδρομή στην τότε Σοβιετική Ένωση. Με τη Λίλη Τσαγκαροπούλου στο Κίεβο και με τον Διονύση Μπουντουβά στη Μόσχα.

Εικόνες και μνήμες «ων ουκ εστί αριθμός» που αναβιώνουν στιγμές και εμπειρίες μοναδικές και αυθεντικές. Τι να θυμηθώ και τι ν' αφήσω; Το μάθημα Μεταλλογνωσίας του Α' έτους, με τον αείμνηστο Δημήτρη Παπαμαντέλο στο προαύλιο, πάνω στο γκαζόν ...Την πρώτη φορά που μας συνάντησε σε αίθουσα διδασκαλίας (τριτοετείς φοιτητές πια) ο άρτι αφιχθείς εκ Χιούστον, Α. Παγιατάκης (αείμνηστος επίσης) ο οποίος με περισσή άνεση μας καλησπέρισε προσφωνώντας μας «κύριοι συνάδελφοι» προκαλώντας μας ρίγος υπαρκτικό...Την συνάντησή μου με τον Γ. Παπαθεοδώρου στο γραφείο του, για να του παραδώσω ασκήσεις Θερμοδυναμικής, όπου αντί για έλεγχο των ασκήσεων, βρέθηκε πάνω στο τραπέζι συναντήσεων του χώρου του, να μου δείχνει...ασκήσεις για να μου περάσει το λουμπάγκο...Τις μετακινήσεις Πάτρα-Πανεπιστήμιο με την αφορολόγητη (λόγω Κύπρου) BMW του Στέλιου Νεοφυτίδη με την αγωνία αν θα φτάσουμε, δεδομένου ότι η βενζίνη που βάζαμε ήταν...λίγες δραχμές...Τις συνεδριάσεις της Γ.Σ. Τμήματος ή και της Συγκλήτου του Π.Π., με τις άλλοτε εποικοδομητικές, άλλοτε ατέρμονες συζητήσεις...

Ιδιόχειρο σημείωμα του καθηγητή (και μετέπειτα ακαδημαϊκού) Κωνσταντίνου Βαγενά, ενδεικτικό της θεματολογίας των Συνελεύσεων του Τμήματος την πολύπαθη δεκαετία των '80s (από το προσωπικό αρχείο της Βαρβάρας Γεωργαλή)

• Βαρβάρα Γεωργαλή

—>Συνέχεια από τη σελ. 7

Πέντε χρόνια σπουδών μεστά και αλησμόνητα 1980-1985. Μια επένδυση ζωής και εκπαίδευσης που συνεχίστηκε με 36 χρόνια εργασιακού βίου στον όμιλο ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ. Τον Ιούνιο του 1986 εντάσσομαι στο δυναμικό του Ελληνικού Κέντρου

Ερευνών Τιμέντου (ΕΚΕΤ) του οποίου η δραστηριότητα αφορούσε αφενός στην τεχνική υποστήριξη των εργοστασίων τιμέντου, αφετέρου στην έρευνα και ανάπτυξη με συνεργασίες με ΑΕΙ, συμμετοχές σε ερευνητικά προγράμματα και άλλα συναφή. Μια περίοδος έντονης εξωστρέφειας με επιστημονικό έρεισμα πάντα, με ταξίδια, συναντήσεις, συνέδρια, δημοσιεύσεις. Μέσα σ' αυτή την περίοδο δημιουργία εντάσσεται και η συμμετοχή μου στην οργανωτική επιτροπή των πρώτων Πανελληνίων Επιστημονικών Συνεδρίων Χημικής Μηχανικής, γεγονός που αποτελεί μεγάλη τιμή για μένα και ένα μεγάλο ευχαριστώ χρωστώ στους εξαιρετικούς συναδέλφους και δασκάλους, καθηγητές Σταύρο Παύλου και Μάρκο Ασσαέλ.

1999, Θεσσαλονίκη. Προεδρείο Συνόδου, 2ο Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Χημικής Μηχανικής

Στο μεταξύ ο άνεμος της παγκοσμιοποίησης άγγιξε και τα κατάρτια της ελληνικής τιμεντοβιομηχανίας, που εκτός από την εναλλαγή εθνικής ταυτότητας και μητρικής γλώσσας των επερχόμενων διοικήσεων της εταιρίας, σήμανε και την δική μου ανάγκη για αλλαγή γραμμής πλεύσης μέσα σε ένα πολυεθνικό περιβάλλον. Από τον Γενάρη του 2002 μετακινούμαι στα Κεντρικά Γραφεία του ομίλου, αναλαμβάνοντας τη θέση της προϊσταμένης Ελέγχου Προόδου και Απόδοσης Παραγωγής. Τέλος του 2006 και ενόσω τα θέματα περιβάλλοντος σκαρφαλώνουν ψηλά στις λίστες προτεραιοτήτων και υποχρεώσεων για την Ευρωπαϊκή βιομηχανία, συμπεριλαμβανομένων των θεμάτων της Κλιματικής Αλλαγής αναλαμβάνω τη θέση Προϊσταμένης Περιβαλλοντικής Συμμόρφωσης του ομίλου. Πολύ σύντομα το

1999, Θεσσαλονίκη. 2ο Πανελλήνιο Επιστημονικό Συνέδριο Χημικής Μηχανικής. Από αριστερά, οι καθηγητές Παναγιώτης Νικολόπουλος, Γιώργης Αγγελόπουλος και Τάκης Παπαμαντέλος (†). Καθιστός, ο καθηγητής Σταύρος Παύλου.

μείζον θέμα ευθύνης μου γίνεται η παρακολούθηση, ο έλεγχος και η αναφορά των εκπομπών CO₂ των εργοστασίων μέσα στο πλαίσιο του ETS (European Trading System). Το 2015 είναι η χρονιά που αναλαμβάνω τη θέση της Διευθύντριας Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης του ομίλου. Μια εποχή που η βιομηχανία ανταγωνίζεται τον εαυτό της σε μια προσπάθεια (όπως και η γυναίκα του Καίσαρα) όχι μόνο να είναι αλλά και να φαίνεται τίμια. Μέσα σε ένα «περιβάλλον» που όλοι ανακαλύπτουν το περιβάλλον και τρέχουν όχι να προλάβουν, μα να ανατρέψουν...το κακό. Διακηρύξεις, δεσμεύσεις, νέοι οδικόι χάρτες που πρέπει να υπερβούν κάποιες φορές ακόμη και τις καθιερωμένες Βέλτιστες Διαθέσιμες Τεχνικές της βιομηχανίας όπως ίσως και της... καθημερινότητας. Σε μια εποχή που ο πλανήτης αποδεικνύεται ένα μεγάλο χωριό, και η συλλογική προσπάθεια απαιτεί μεγιστοποίηση της ατομικής ευθύνης.

Σ' αυτή την «ιστορική» από πολλές απόψεις συγκυρία το Μάρτη 2022, αποφασίζω να αποχωρήσω οικειοθελώς από τον όμιλο Ηρακλής, μετά από 36 συναπτά χρόνια, προσπάθειας, δημιουργίας, προσφοράς και ανταμοιβής.

“Κι' αυτό που είν' αληθινό, για μια φορά είν' αληθινό και μόνο για ένα τόπο. Χαίρομαι που τα πράγματα είναι όπως είναι κι' ας απαρνιέμαι την ευλογημένη τους μορφή» λέει ο αγαπημένος μου στίχος του T.S. Elliot.

Και ναι, ο τόπος άλλαξε προς στιγμήν και γίνεται ο προσωπικός μου χώρος, και τα πράγματα - συμπυκνωμένη γνώση και εμπειρία- μέσα από μια διαδικασία υποκειμενικής αξιολόγησης τακτοποιούνται μέσα σε ένα νέο πλαίσιο αειφόρου δημιουργίας και προσφοράς, λιγότερο ανταγωνιστικής και κυρίως πιο ανθρώπινης.

Πάντα με χαμόγελο και ευγνωμοσύνη αναπολώ όλα όσα η επαγγελματική μου πορεία μου προσέφερε, δίχως να νοσταλγώ, με το βλέμμα στραμμένο στην... ανατολή εκείνου που έπεται.

• Κώστας Τσερώνης

Quality Engineering Lead,
ELSEVIER Ltd,
Brackley, United Kingdom

Η πρώτη μου προτίμηση όταν συμπλήρωνα το μηχανογραφικό για τις πανελλήνιες του 1996 ήταν το τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Η/Υ. Τελικά, λόγω μη επαρκούς επίδοσης στις Χημεία, κατέληξα στην επόμενη επιλογή μου, το Τμήμα Χημικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών. Ένας από τους λόγους που είχα επιλέξει το ΤΧΜ αντί για αυτά των Μηχανολόγων, Ηλεκτρολόγων ή Πολιτικών Μηχανικών, ήταν το πόσο πολυδιάστατος ήταν ο κλάδος της χημικής μηχανικής σε σχέση με τους υπόλοιπους κλάδους.

Ως χημικός μηχανικός, κάποιος θα διδαχθεί φαινόμενα μεταφοράς, αρχές προγραμματισμού, θερμοδυναμική, πολυμερή, επιστήμη υλικών, βιοχημεία, στατιστική, διοίκηση επιχειρήσεων, και πολλά άλλα. Λόγω της πολυδιάστατης φύσης της σχολής μας, μου δόθηκε η ευκαιρία να καλλιεργήσω το μικρόβιο που είχα από μικρός με τους Η/Υ. Τα αγαπημένα μου μαθήματα (εκτός από τα Μαθηματικά του Γιώργου Δάσιου) ήταν η Εισαγωγή στους Η/Υ του Δημήτρη Ματαρά και οι Αριθμητικές Μέθοδοι του Γιάννη Τσαμόπουλου.

Όταν στο 3^ο έτος έφτασε η ώρα να διαλέξουμε διπλωματική είχα την τύχη και το προνόμιο να συνεργαστώ με τον Κώστα Κράβαρη, ο οποίος είχε επιστρέψει τότε στην Πάτρα από το University of Michigan. Ο τρόπος διδασκαλίας αλλά και η μεταδοτικότητα της γνώσης του κου Κράβαρη είχε ίσως την μεγαλύτερη επιρροή στην μετέπειτα πορεία μου. Ήταν ένας από τους καθηγητές που με έκανε να πιστέψω στις δυνατότητες μου και το γεγονός ότι μέσα από τη διπλωματική μου εργασία βγήκε και μια δημοσίευση με γέμισε αυτοπεποίθηση.

Μετά την αποφοίτηση μου από το ΤΧΜ Πάτρας το 2001, αποφάσισα να συνεχίσω τις σπουδές μου στο ΕΜΠ στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα της Υπολογιστικής Μηχανικής, όπου και πάλι είχα την τύχη να συνεργαστώ με σπουδαίους ακαδημαϊκούς όπως ο Αντώνης Μαρκάτος και ο Ανδρέας Μπουντουβής, με τον οποίο και διεκπεραίωσα τη διπλωματική μου εργασία, η οποία περιλάμβανε πολύ προγραμματισμό σε Fortran και αριθμητικές μεθόδους.

Ήταν άνοιξη του 2004 όταν ήμουν στα τελειώματα της στρατιωτικής μου θητείας και προσπαθούσα να

αποφασίσω ποια θα ήταν τα επόμενα βήματά μου. Τότε έλαβα ένα τηλεφώνημα από τον πολύ καλό φίλο μου Μιχάλη Κουτίνα, ο οποίος με παρότρυνε να κάνω αίτηση για μια θέση υποψήφιου διδάκτορα με υποτροφία Marie Curie στο τότε UMIST και μετέπειτα University of Manchester. Η προοπτική μου φάνηκε πάρα πολύ ελκυστική και αφού έκανα την αίτηση, μετά από μερικές εβδομάδες, έλαβα ένα e-mail από το UMIST στο οποίο με καλούσαν για συνέντευξη.

Θυμάμαι σαν να ήταν χθες που πέταξα στο Λονδίνο, όπου θα συναντούσα το Μιχάλη (που τότε έκανε το διδακτορικό του στο Imperial College), με σκοπό να ταξιδέψω στο Μάντσεστερ την επόμενη μέρα για τη συνέντευξη. Ήταν 25/6/2004 και εκείνο το βράδυ η Ελλάδα αντιμετώπιζε τη Γαλλία για τα προημιτελικά του Euro 2004. Φτάνοντας στο κεντρικό Λονδίνο κατευθείαν από το αεροδρόμιο με τη βαλίτσα στο χέρι, συναντάω το Μιχάλη και μερικούς άλλους φίλους και πάμε να δούμε το παιχνίδι σε μια λονδρέζικη παμπ. Όλα τα υπόλοιπα είναι ιστορία. Δε θυμάμαι αν κοιμήθηκα εκείνο το βράδυ λόγω των πανηγυρισμών, αλλά πάραυτα κατάφερα να φτάσω στο Μάντσεστερ για την συνέντευξη την επόμενη μέρα. Με το ηθικό στα ύψη, δε θα μπορούσα να μην τα πάω καλά, όπως και έγινε. Για να είμαι ειλικρινής βέβαια, η συστατική επιστολή του κου Κράβαρη και η φήμη του ΤΧΜ στο εξωτερικό, ήταν οι κύριοι λόγοι αυτής της θετικής έκβασης.

Το πόσο καλή φήμη είχε το Τμήμα μας στους διεθνείς κύκλους της Χημικής Μηχανικής, είχα την ευκαιρία να το διαπιστώσω από πρώτο χέρι τα επόμενα χρόνια σε συνέδρια και συναντήσεις που παρευρέθηκα και ήταν κάτι που πάντα με έκανε περήφανο.

Ιούνιος 2000. Η ομάδα μας, πρωταθλήτρια! Στην πάνω γραμμή, εξ αριστερών: Ηλίας Τσιώτσης, Βλάσης Μαυραντζάς, Βαγγέλης Αλέξης, Δονάτος Ζκέρης, Πάμπος Κυριακίδης, Μιχάλης Κουτίνας, Ανδρέας Λαγός, Σπύρος Αντωνάτος. 2^η γραμμή: Βασίλης Κιούσης, Πάννης Γεντεκάκης, Δημήτρης Αντωνόπουλος, Σπύρος Γιούφκας, Κώστας Τσερώνης, Θεόδωρος Πασχάλης. 3^η γραμμή: Λεωνίδα Γεργίδης, Δημήτρης Λίτσας, Μαρτίνος Καϊάφας, Δημήτρης Σμυρναίος. Μπροστά: Διονύσης Κολιόπουλος, Αλέξανδρος Καλαράκης.

• Κώστας Τσερώνης

—>Συνέχεια από τη σελ. 9

Στο UMIST είχα την τιμή να συνεργαστώ αρχικά με τον Γιάννη Κούκο (λίγο προτού αναλάβει ακαδημαϊκά καθήκοντα στο TXM Πάτρας) και μετέπειτα με τον Κώστα Θεοδωρόπουλο.

Η έρευνα που έκανα κατά τη διάρκεια του διδακτορικού μου επικεντρώθηκε στην δημιουργία υπολογιστικών μοντέλων για την εξομοίωση φυσικών και ηλεκτροχημικών φαινομένων σε κελιά καυσίμου στερεού ηλεκτρολύτη. Η δουλειά μου περιλάμβανε πολύ Fortran, MATLAB, COMSOL, Simulink, αριθμητικές μεθόδους, φαινόμενα μεταφοράς, κτλ. Με την αμέριστη βοήθεια και των δυο επιβλεπόντων καθηγητών μου κατάφερα να δημοσιεύσω μεγάλο μέρος αυτής της δουλειάς σε διεθνή περιοδικά, καθώς επίσης και να την παρουσιάσω σε αρκετά συνέδρια.

Μετά το τέλος του διδακτορικού, πήρα την απόφαση να δοκιμάσω την τύχη μου στην 'βιομηχανία', συγκεκριμένα στην ANSYS, την κορυφαία εταιρεία στον κόσμο στον τομέα του λογισμικού εξομοιώσεων. Εκεί εργάστηκα για 9 χρόνια ως Quality Assurance Developer και δεν ήταν λίγες οι φορές που χρησιμοποίησα τις γνώσεις και ικανότητες που απέκτησα κατά τη διάρκεια των προπτυχιακών σπουδών μου για να λύσω προβλήματα που αντιμετώπισα. Μετά την ANSYS, 'μετακόμισα' στην Elsevier όπου και εργαζομαι τα τελευταία 5 χρόνια μέχρι και σήμερα ως Quality Engineering Lead υπεύθυνος για τον ποιοτικό έλεγχο και test automation στο τμήμα submission systems της εταιρείας αρχικά και στο τμήμα global & regional e-commerce τα τελευταία χρόνια.

Ένα πολύ σημαντικό μέρος της ζωής μου ήταν πάντα και παραμένει ακόμα και σήμερα ο αθλητισμός, είτε υπό τη μορφή της ενασχόλησης με το ποδόσφαιρο, είτε υπό τη μορφή του τριάθλου, καθώς 2 εγχειρήσεις στο γόνατο με ανάγκασαν να 'κρεμάσω' τα ποδοσφαιρικά μου παπούτσια. Τα τελευταία 15 χρόνια από τότε που ξεκίνησα να ασχολούμαι με το τριάθλο, έχω τερματίσει δεκάδες αγώνες μεταξύ των οποίων 6 Ironman 70.3 καθώς και 2 Ironman 140.6 για τα οποία είμαι εξίσου περήφανος όσο για τα ακαδημαϊκά/επαγγελματικά μου επιτεύγματα.

Στην αρχή των σπουδών μου στο TXM Πάτρας το 1996, είχε ξεκινήσει τότε, με προσωπική πρωτοβουλία του Γιάννη Γεντεκάκη (τότε λέκτορα στο TXM), μια

προσπάθεια να 'αναστηθεί' η ποδοσφαιρική ομάδα των Χημικών Μηχανικών. Αυτό που κατάφερε ο Γιάννης τα επόμενα 4-5 χρόνια αφιερώνοντας μεγάλο μέρος του προσωπικού του χρόνου και με πολλές προσωπικές θυσίες δεν ήταν μόνο οι ποδοσφαιρικές επιτυχίες της ομάδας (παρουσίες σε ημιτελικούς και τελικούς με αποκορύφωμα την κατάκτηση του πανεπιστημιακού πρωταθλήματος το 2000), αλλά η δημιουργία μιας κουλτούρας ομαδικότητας, φιλίας, συνεργασίας και αισθήματος περηφάνιας μεταξύ όχι μόνο των μελών της ομάδας, αλλά και όλων των υπολοίπων φοιτητών και ακαδημαϊκών του τμήματος.

Τα 5 χρόνια στο TXM στην Πάτρα ήταν αξέχαστα και οι εμπειρίες και αναμνήσεις που αποκόμισα μοναδικές. Θα είμαι για πάντα ευγνώμων για το γεγονός ότι ήμουν μέρος μιας πολύ μεγάλης παρέας/οικογένειας Χημικών Μηχανικών και απέκτησα αδερφικούς φίλους που κρατάμε επαφή ακόμα και σήμερα.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλη την ομάδα που αφιερώνει τον χρόνο της στην δημιουργία και επιμέλεια αυτής της φανταστικής πρωτοβουλίας του newsletter των Χημικών Μηχανικών και ειδικά στον Σογομών και στον Χρηστάκη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΤΣΑΟΥΝΗΣ

Πρόεδρος Τμήματος Χημικών Μηχανικών
συνέντευξη στο @ChemEngUP (Σ.Μ.)

Τον περασμένο Ιούνιο, διεξήχθησαν οι αρχαιρεσίες για την εκλογή νέας Διοίκησης του Τμήματος. Πρόεδρος, για τη διετία 2022–2024 ο καθηγητής Αλέξανδρος Κατσαούνης. Το @ChemEngUP φιλοξενεί τη συνέντευξη του Προέδρου του Τμήματος που σίγουρα θα ενδιαφέρει όλους τους φοιτητές μας και φυσικά (ακόμα περισσότερο) τους πρωτοετείς!

Αλέξανδρε, το Τμήμα Χημικών Μηχανικών σε εμπιστεύτηκε για την προεδρική θητεία 2022-2024. Ποια ζητήματα θα απασχολήσουν κατά χρονική προτεραιότητα τη διοικητική σου μέριμνα;

(ΑΚ): Το τμήμα με τίμησε όντως με την εμπιστοσύνη του για την προεδρική θητεία 2022-2024. Καταρχήν είμαι αναγκασμένος (με την καλή έννοια) να συνεχίσω το θετικό έργο που έχει αφήσει η προηγούμενη διοίκηση. Και αυτό έχει να κάνει κατά κύριο λόγο με την εξωστρέφεια του τμήματος και την επαφή μας τόσο με τη βιομηχανία όσο και με τους αποφοίτους του τμήματός μας. Από εκεί και πέρα και αφού ολοκληρωθούν άμεσα τα έργα που έχουν ξεκινήσει και αφορούν τη συντήρηση των δυο κτηρίων τα κύρια ζητήματα που θα με απασχολήσουν (χωρίς η σειρά να δηλώνει και χρονική προτεραιότητα) θα είναι:

- 1) η προώθηση και ανάδειξη του ερευνητικού έργου των μελών του τμήματος,
- 2) ο αυξημένος αριθμός εισακτέων σε συνδυασμό με τη λειτουργία των δυο νέων τμημάτων Χημικής Μηχανικής (στη Κοζάνη και στα Χανιά) τα οποία λειτουργούν ως πηγές επιπλέον φοιτητών στο τμήμα μας,
- 3) η δημιουργία ερευνητικών πόλων εντός του τμήματος, δεδομένου ότι σε κάποιες περιοχές υπάρχει ικανός αριθμός μελών ΔΕΠ με κοινά ερευνητικά ενδιαφέροντα
- 4) η δημιουργία ενός τουλάχιστον μεταπτυχιακού προγράμματος ειδίκευσης αξιοποιώντας τις δυνατότητες που προσφέρει το νέο νομοθετικό πλαίσιο
- 5) η αναβάθμιση του υπολογιστικού κέντρου του τμή-

ματος

- 6) η αναγνώριση και επιβράβευση του εκπαιδευτικού έργου των διδασκόντων
- 7) διεκδίκηση νέων μελών ΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ για τη στελέχωση των προπτυχιακών εργαστηρίων
- 8) η ενεργοποίηση όσο το δυνατόν περισσότερων μελών ΔΕΠ στις επιτροπές του τμήματος

Είσαι απόφοιτος του Τμήματος. Ο τρίτος απόφοιτος του Τμήματος που καλείται να υπηρετήσει ως Πρόεδρος του. Πως διαμορφώθηκε η οπτική σου μέσα από τη διαδρομή σου από φοιτητής μέχρι Καθηγητής και Πρόεδρος;

(ΑΚ): Καταρχήν θεωρώ θετικό το γεγονός ότι τα μέλη του τμήματος είναι ένα μείγμα ανθρώπων προερχόμενων τόσο από άλλα ελληνικά ή ξένα Πανεπιστήμια όσο και από το τμήμα μας. Μπορεί να παραθέσει κανείς και για τις δυο αυτές κατηγορίες θετικά και ενδεχομένως αρνητικά στοιχεία. Το σημαντικό είναι το δυναμικό του καθενός και η δυνατότητά του να προσφέρει στο τμήμα σε διδακτικό, ερευνητικό και διοικητικό επίπεδο. Είμαστε ένα τμήμα του δημόσιου ελληνικού Πανεπιστημίου το οποίο έχει ως στόχο την εκπαίδευση νέων μηχανικών (σε αντίθεση με ερευνητικά κέντρα και ινστιτούτα) αλλά ταυτόχρονα και τη διεξαγωγή έρευνας αιχμής η οποία χρηματοδοτείται κατά κύριο λόγο από ελληνικά και ευρωπαϊκά ανταγωνιστικά προγράμματα. Κατά συνέπεια θέλουμε στην ιδανική περίπτωση ανθρώπους που να είναι άριστοι ταυτόχρονα στο εκπαιδευτικό και ερευνητικό κομμάτι. Αυτό δεν είναι πάντα εφικτό. Κάποιοι είναι εξαιρετικός δάσκαλος, κάποιος άλλος άριστος ερευνητής. Φυσικά στο τμήμα μας έχουμε την τύχη να υπάρχουν πολλές εξαιρετικές περιπτώσεις δασκάλων και ερευνητών ταυτόχρονα. Αν παράλληλα σκεφτούμε ότι στο ελληνικό πανεπιστήμιο, η διοικητική δουλειά είναι μεταξύ άλλων και ευθύνη των μελών ΔΕΠ τότε σίγουρα για να πάει μπροστά ένα τμήμα θέλουμε ένα μείγμα ανθρώπων με διαφορετικές ικανότητες. Νομίζω πως στο τμήμα έχουμε πετύχει λίγο πολύ τις απαιτούμενες "αναλογίες" για να βλέπουμε με αισιοδοξία το μέλλον. Θα πρέπει να τονίσω ότι τα τελευταία χρόνια έχουν έρθει στο τμήμα εξαιρετικοί συνάδελφοι που θα συμβάλλουν σημαντικά στην επίτευξη των στόχων που έχουμε θέσει. Εύχομαι παράλληλα με την ενίσχυση του τμήματος σε μέλη ΔΕΠ να δοθούν και νέες θέσεις ΕΔΙΠ και ΕΤΕΠ δεδομένου ότι οι συγκεκριμένοι άνθρωποι συμβάλλουν καθοριστικά τόσο στην υλοποίηση του προπτυχιακού προγράμματος σπουδών όσο και στην διεκπεραίωση γραφειοκρατικών διαδικασιών του ελληνικού δημόσιου Πανεπιστημίου.

Ως Πρόεδρος, μπορεί να χρειαστεί να γίνεις δυσάρεστος σε κάποιους. Έχεις σκεφτεί κάτι πάνω σε αυτό;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΤΣΑΟΥΝΗΣ

Πρόεδρος Τμήματος Χημικών Μηχανικών

συνέντευξη στο @ChemEngUP

—>Συνέχεια από τη σελ. 11

(ΑΚ): Είναι κάτι αναπόφευκτο. Το σίγουρο είναι ότι γνώμονάς μου θα είναι το καλό του τμήματος όπως αυτό διαμορφώνεται από τις αποφάσεις της πλειοψηφίας ακόμα κι αν τύχει να μην συμφωνώ με αυτές. Το τμήμα ανδρώθηκε περνώντας και ξεπερνώντας

περιόδους εντάσεων. Μεριμνά μας πρέπει να είναι να διατηρήσουμε ένα κλίμα γόνιμου διαλόγου με σεβασμό στις αποφάσεις της πλειοψηφίας.

Τα τελευταία χρόνια έχει αναπτυχθεί σημαντικά ο θεσμός του εθελοντισμού, ο οποίος ομολογουμένως έχει κινητοποιήσει σε μεγάλο βαθμό τους φοιτητές μας. Τι να περιμένει ο Σύλλογος των Φοιτητών, η εθελοντική ομάδα CheerUP και οι φοιτητές στη θητεία σου;

(ΑΚ): Η ανάπτυξη του θεσμού του εθελοντισμού ήταν ένα από τα θετικά και τολμώ να πω πρωτόγνωρα για τα ελληνικά δεδομένα δημόσιου ελληνικού πανεπιστημίου στοιχεία των τελευταίων ετών. Οι δράσεις των εθελοντικών ομάδων θα στηριχτούν και θα προβληθούν από το τμήμα με τη ίδια ένταση. Παράλληλα οφείλουμε και θα είμαστε σε επικοινωνία με τον σύλλογο των φοιτητών ο οποίος αποτελεί τη θεσμική εκπροσώπησή τους και σε καμία περίπτωση έναν ανταγωνιστικό θεσμό.

Το Τμήμα Χημικών Μηχανικών παραμένει η μοναδική ακαδημαϊκή μονάδα στον ελλαδικό χώρο, της οποίας το Προπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδών έχει πιστοποιηθεί -και μάλιστα δύο φορές - στο επίπεδο 7 (Integrated Master of Engineering). Ποια είναι η σημασία της διεθνούς πιστοποίησης για τους φοιτητές μας και τους αποφοίτους μας; Ποιες είναι -αν υπάρχουν- οι επόμενες σχετικές προκλήσεις;

(ΑΚ) Έχοντας περάσει 5 χρόνια από την αρχική πιστοποίηση του προγράμματος σπουδών του τμήματος και έχοντας πλέον αποφοιτήσει οι πρώτοι φοιτητές που παρακολούθησαν ολοκληρωμένο το πιστοποιημένο από το IChemE πρόγραμμα μπορούμε να είμαστε περήφανοι ότι το αποτέλεσμα των σπουδών των φοιτητών μας όπως αυτό εκφράζεται από τα μαθησιακά αποτελέσματα του προπτυχιακού προγράμματος είναι εφάμιλλο των καλύτερων τμημάτων χημικής μηχανικής στον κόσμο. Το γεγονός ότι παραμένει το μοναδικό στον ελλαδικό χώρο πιστοποιημένο πρόγραμμα σπουδών από φορέα του εξωτερικού είναι ενδεικτικό της αξίας της συγκεκριμένης πιστοποίησης την οποία φέρουν οι απόφοιτοί μας. Ταυτόχρονα, οι αυξημένες απαιτήσεις για τη διατήρηση της πιστοποίησης διατηρούν την ανάγκη για συνεχή προσπάθεια βελτίωσης του παρεχόμενου επιπέδου εκπαίδευσης γεγονός που κρατά σε εγρήγορση όλο τον μηχανισμό του τμήματος που συμμετέχει στην εκπαιδευτική διαδικασία αλλά και σε θέματα υγιεινής, ασφάλειας κλπ..

Τέλος θα ήθελα να σου ζητήσω να απευθύνεις ένα σύντομο μήνυμα στους πρωτετείς!

(ΑΚ) Αυτό που θέλω να ευχηθώ σε όλους του πρωτετείς μας είναι να απολαύσουν το ταξίδι της φοιτητικής τους ζωής που ξεκινά σε λίγες μέρες χωρίς όμως να αποκοπούν από την πορεία τους στο τμήμα όπως αυτή διαγράφεται από το πρόγραμμα σπουδών τους. Παρόλο που η είσοδός τους στο τμήμα ήταν το πρώτο δύσκολο βήμα χρειάζεται επιμέλεια και προσπάθεια κατά τη διάρκεια των σπουδών τους. Όλα αυτά όμως είναι κάτι που νομοτελειακά θα τα κατανοήσουν βιωματικά τα επόμενα χρόνια, όπως εκατοντάδες φοιτητές που έχουν αποφοιτήσει από το τμήμα μας και διαπρέπουν τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό. Να είναι σίγουροι ότι όλο το προσωπικό του τμήματος θα είναι δίπλα τους και αρωγοί στην προσπάθειά τους.

@ChemEngUP

IBAN: GR60 0110 2290 0000 2295 4000 232

(ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ της ΕΛΛΑΔΟΣ)

Αιτιολογία : «Κατάθεση Χορηγίας Αποφοίτων και φίλων του Τμήματος Χημικών Μηχανικών ΠΠ — Κωδικός έργου: 55340000»

@ChemEngUP: Συντακτική ομάδα:

Αλεξάνδρα Μπαστάνη, Μαρία Σύψα,
Σογομών Μπογοσιάν

@ChemEngUP
ΜΙΚΡΕΣ ΚΑΙ ... ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΦΟΙΤΙΣΗΣ

Είκοσι τέσσερις φοιτητές μας «εξήλθαν από τον ιερό περίβολο του σεπτού τεμένους των Μουσών!» (Σ.Μ.)

Το καυτό καλοκαιρινό πρωινό της 1ης Αυγούστου ήταν απόλυτα γιορτινό για 24 φοιτητές μας στην Τελετή Ορκωμοσίας στο Συνεδριακό Κέντρο. Ένας-ένας, κάτω από το χειροκρότημα των φίλων, των συγγενών και των γονέων ανέβηκαν ως φοιτητές στη σκηνή, παρέλαβαν το Δίπλωμα από τον Κοσμήτορα της Πολυτεχνικής Σχολής και κατέβηκαν ως Διπλωματούχοι Χημικοί Μηχανικοί. Προηγουμένως, η Γεωργία Αργυροπούλου είχε εκφωνήσει τον όρκο στην Αρχαία και Νέα Ελ-

Από αριστερά: Ηρακλής Καραϊσίκος, Χάρης Τρακουτός, Γεωργία Αργυροπούλου, Χάρης Δραγοΐδης και Σίλας Ανδρουλάκης

ληνική. Έτσι, σάλπαραν για άλλες θάλασσες οι: Βασίλης Αλεξανδρής, Σίλας Ανδρουλάκης, Φωτεινή Αρβανιτάκη, Γεωργία Αργυροπούλου, Παρασκευάς Δημητρόπουλος, Χαρίλαος Δραγοΐδης, Γιώργος Ζερλελίδης, Ηρακλή Καραϊσίκος, Νεκτάριος Κάτσας, Γεωργία Κατσίμπα, Κυριάκος Κρέστας, Κωνσταντίνος Κυλάφης, Ελένη Λαζανά, Τεύκρος Λευκάτης, Ανδριάννα Λυμπέρη, Νικόλαος Μένης, Κλειώ Μπερτάκη, Βαγγέλης Παπαδογιάννης,

Χρύσα Παπαρούνη

Μαρία Κατσίμπα

Νικολέττα Παπαδοπούλου

Νικολέττα Παπαδοπούλου, Χρύσα Παπαρούνη, Δαμιανός Παυλίδης, Δημοσθένης-Γιώργος Στρατιδάκης, Γεωργία Τζάκη και Χαράλαμπος Τρακουτός

Νεκτάριος Κάτσας

Ο Χάρης Δραγοΐδης με τους γονείς του

@ChemEngUP

Προσθήκη στο ακαδημαϊκό προσωπικό του Τμήματος Χημικών Μηχανικών (Σ.Μ.)

◆ **Ευάγγελος Δασκαλάκης, επίκουρος καθηγητής**

Στις 10 Οκτωβρίου, το ειδικό Εκλεκτορικό Σώμα του Τμήματος Χημικών Μηχανικών εξέλεξε τον Ευάγγελο Δασκαλάκη στη βαθμίδα του επίκουρου καθηγητή με γνωστικό αντικείμενο «Βιομοριακή Μηχανική».

Ο Βαγγέλης Δασκαλάκης, αποφοίτησε από το Τμήμα Χημείας του Πανεπιστημίου Κρήτης (2000) και έλαβε το διδακτορικό του στη Θεωρητική και Υπολογιστική Βιοφυσική-Χημεία από το ίδιο Πανεπιστήμιο. Σήμερα είναι Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου (ΤΕΠΑΚ). Έχει εργαστεί (ως προσωπικό ή επισκέπτης) σε στο Ίδρυμα Τεχνολογίας Έρευνας στην Ελλάδα (ΙΤΕ), το Τμήμα Επιστημών Ζωής του Υπερυπολογιστικού Κέντρου της Βαρκελώνης (BSC) και στο Υπερυπολογιστικό Κέντρο στο Οκαζάκι της Ιαπωνίας. Οι ερευνητικές του δραστηριότητες επικεντρώνονται στην Υπολογιστική Φυσική, Βιοφυσική, Βιολογική Χημεία και στην Βιομοριακή Μηχανική.

Ο Γιώργος Καρανικολός «σήκωσε τα μανίκια» (Σ.Μ.)

Ο Γιώργος Καρανικολός, που είχε εκλεγεί την 17 Μαρτίου 2021 (βλ. @ChemEngUP Μαΐου 2021) στη βαθμίδα του αναπληρωτή καθηγητή στο γνωστό αντικείμενο «Χημικές Διεργασίες» ανέλαβε υπηρεσία στις 20 Ιουνίου!

Πρώτοι οι υποψήφιοι διδάκτορες του Προγράμματος Διδακτορικών Σπουδών θα απολαύσουν τη διδασκαλία του στην αγγλική γλώσσα από το τρέχον χειμερινό εξάμηνο του α.ε. 2022-2023 στο μάθημα της «Θερμοδυναμικής», ενώ οι προτυχιακοί φοιτητές θα τον γνωρίσουν στο Design Project και στο «Εργαστήριο Φυσικοχημείας» του εαρινού εξαμήνου!

20 Ιουνίου 2022, αίθουσα Πρυτανικού Συμβουλίου. Ο Γιώργος Καρανικολός έχει δώσει τον όρκο ανάληψης υπηρεσίας και δέχεται τα συγχαρητήρια του Πρύτανη, καθηγητή Χρήστου Μπούρα

@ChemEngUP

Νέα γενιά διδασκόντων στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών (Σ.Μ.)

Δέκα τρεις νέοι διδάκτορες κοσμούν το «κλαμπ» των διδασκόντων του Τμήματος Χημικών Μηχανικών. Νέοι ακαδημαϊκοί και εργασιακοί ορίζοντες ανοίγονται μπροστά τους, «Σιδεροκέφαλοι»!

Βασιλική-Ελευθερία Βρακατσέλη
"Low temperature deposition of functional polycrystalline TiO₂ thin films by RF magnetron sputtering "

Επιβλέπων: Καθηγητής Δημήτρης Ματαράς

Εμμανουήλ - Θεόδωρος Σκούντζος
"Μοριακή Προσομοίωση Συστημάτων Βασισμένων στα Νανοσωματίδια: από τη Συσσωμάτωσή τους στην Αέρια Φάση στις Δυναμικές και Μηχανικές Ιδιότητες Πολυμερικών Νανοσυνθέτων Υλικών "

Επιβλέπων: Καθηγητής Βλάσης Μαυραντζάς

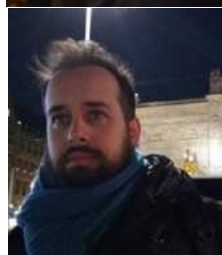
Στυλιανός Κακαβάς
"Atmospheric acidity and secondary inorganic aerosol formation"

Επιβλέπων: Καθηγητής Σπύρος Πανδής

Ανδρέας Τζαχρήστας
"Μελέτη της Επίδρασης της Διαβροχής στην Καταβύθιση αλάτων σε πορώδη υλικά"

Επιβλέπων: Καθηγητής Χριστάκης Παρασκευά

Παναγιώτης Μερμίγκης
"Molecular Structure and Free Volume Analysis in Polymer Nanocomposites Containing Carbon Nanotubes"

Επιβλέπων: Καθηγητής Βλάσης Μαυραντζάς

Μαρία Κωτσιδη
"Graphene-based materials for the protection of artworks"

Επιβλέπων: Καθηγητής Κώστας Γαλιώτης

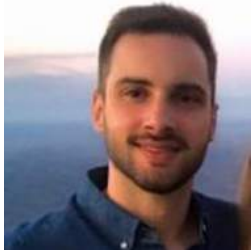

Γιώργος Πατεράκης
"Ανάπτυξη και πειραματική μελέτη ηλεκτροχημικών διατάξεων με βάση το γραφένιο "

Επιβλέπων: Καθηγητής Κώστας Γαλιώτης

Νέα γενιά διδασκόντων στο Τμήμα Χημικών Μηχανικών

—>Συνέχεια από τη σελ. 14

Κωνσταντίνος Γιαννόκωστας
"Multiscale modeling of hemodynamics in microvessels "

Επιβλέπων: Αναπληρωτής Καθηγητής Ιωάννης Δημακόπουλος

Κωνσταντίνος Παπαδόπουλος
"Sustainable wastewater treatment with algal-bacterial aggregates: Process, development, modelling and assessment "

Επιβλέπων: Καθηγητής Δημήτρης Βαγενάς

Χρήστος Τσάκωνας
"Production of graphene sheets with chemical vapour deposition by solid and liquid catalytic routes "

Επιβλέπων: Καθηγητής Κώστας Γαλιώτης

Μαρίνος Δημητρόπουλος
"Synthesis and engineering of 2D materials and their heterostructures: Probing nanomechanical and nanoelectrical phenomena "

Επιβλέπων: Καθηγητής Κώστας Γαλιώτης

Σωτήρης Τσάτσος
"Η ρόφηση και η δραστικότητα της φουρφουράλης σε πρότυπους μονομεταλλικούς και διμεταλλικούς καταλύτες νικελίου, χαλκού και λευκόχρυσου"

Επιβλέπων: Αναπληρωτής Καθηγητής Γιώργος Κυριακού

Χρήστος Χατζηλιάς
"Μελέτη της ηλεκτροχημικής ενίσχυσης της υδρογόνωσης του CO₂ σε κυψέλες καυσίμου και αντιδραστικές ημι-πilotικής κλίμακας"

Επιβλέπων: Καθηγητής Αλέξανδρος Κατσαούνης

Μυρσίνη-Μυρτώ Μότση

—>Συνέχεια από τη σελ. 6

Ε λοιπόν οι δικοί μας ξεκαρδίστηκαν: Στη συγκεκριμένη εξεταστική περίοδο ο κύριος Κράβαρης αποφάσισε για να μας βοηθήσει να επιλέξει θέματα εντελώς διαφορετικά από τα παλιά (πάνω στα οποία εμείς "χτίζαμε"

μονάδες) με το ένδοξο αποτέλεσμα καμιά μας να μην πάρει πάνω από 2!!!!. Ακόμα γελάμε με αυτή την ιστορία μέχρι δακρύων!

Κορυφαία ανάμνηση ο δικός μου αξέχαστος μαραθώνιος να περάσω τη «Θερμοδυναμική Ι». Όλοι περνούσαν το μάθημα με την πρώτη και εγώ με την εκατοστή! Το κεφάλι μου με τίποτα δεν έλεγε να συντονιστεί με τις έννοιες του μαθήματος με αποτέλεσμα να συμμετάσχω ηρωικά σε 12 εξεταστικές του και να είναι εν τέλει και το τελευταίο μάθημα που εξετάστηκα στη σχολή για να αποφοιτήσω! Ο κύριος Μπογοσιάν θα θυμάται ίσως που τον κάλεσα στο έδρανο που πρωινό ενός Σεπτέμβρη για να του ζητήσω μια μικρή διευκρίνιση/βοήθεια δίνοντάς του το λόγο μου πως μηχανικός δεν θα γινόμουν και πως με περίμενε ένα αεροπλάνο για τη Νέα Υόρκη και τον κινηματογράφο!

Το σπουδαιότερο και πολυτιμότερο μάθημα που μου χάρισε η σχολή μας πάντως είναι η γνώση και σιγουριά πως για τα περισσότερα προβλήματα στη ζωή πάντα υπάρχει μια λύση! Ίσως δεν οδηγεί στην ιδανική κατάσταση των ονείρων μας, ίσως η λύση δεν είναι τέλεια (τελειότητα άλλωστε δεν υπάρχει και αυτή είναι η ομορφιά στη ζωή και τους ανθρώπους) αλλά σίγουρα υπάρχει ισχυρή πιθανότητα να οδηγήσει σε μια ισορροπία πολύ καλύτερη! Φοβερά παρήγορη και εμπνευσμένη σκέψη αυτή! Πάντα όταν βρίσκομαι σε δύσκολες σκέφτομαι και βρίσκω λίγη ηρεμία πως πραγματικά κάτι μπορώ να κάνω για να κάνω τα πράγματα κάπως καλύτερα. Βέβαια, να ομολογήσω εδώ, την εξίσου τρομερή διαπίστωση πως όταν εξακολουθούμε για καιρό να αφήνουμε κάτι να μας "ταλαιπωρεί", μάλλον βρίσκουμε το "πρόβλημα" γοητευτικό υποσυνείδητα και τη λύση δεν τη θέλουμε ...

Κέλλυ Παγκράτη, Αποστόλης Βουλγαρίδης, η Μυρτώ, Μαρίνα Γεωργιάκη και Εύη Βασιλείου. Επάνω η Μάρω Θεολόγη κορώνα στο κεφάλι τους...

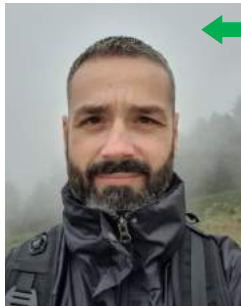
Η τελευταία μας σελίδα (Σ.Μ.)

Η **Ελίνα Αναγνώστου** της τάξης του 2014 (απόφοιτη 2019, Από το 2020 MSc student, Management of Technology, TU Delft, Ολλανδία). Τον ελεύθερο χρόνο της περνάει με φίλους, της αρέσουν τα ταξίδια και η γυμναστική. Την ενδιαφέρουν θέματα που σχετίζονται με το περιβάλλον.

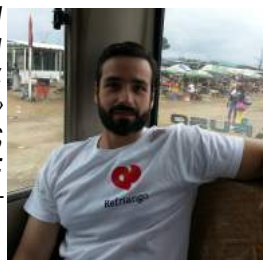
Με τις φίλες της, απόφοιτές μας, Σοφία Τερζοπούλου και Ρένια Μιχαλοπούλου στο Μιλάνο

@ChemEngUP

Ο **Απόστολος Σιδεράκης** της τάξης του 1999 (απόφοιτος 2004, MSc Biomedical Engineering, Τμήμα Ιατρικής, ΠΠ, 2007). Δεκατρία χρόνια στη βιομηχανία (τρόφιμα, φάρμακα) κυρίως ως Packaging Manager (Coca Cola, Refriango/Angola, EZA, Anfarm, Famar). Απεχθάνεται την ατάκα: «Έτσι το κάνουμε πάντα».

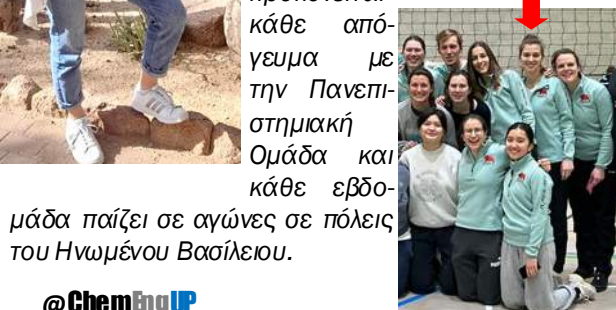
Μότο: «Χασούρα είναι να δίνεις το 100% σου σε κάτι που κάνεις καλά, ενώ δεν θα έπρεπε να το κάνεις καθόλου!»
Οι αγαπημένες του ασχολίες στον ελεύθερο χρόνο του: mountain hiking, κολύμπι ανοιχτής θάλασσας.

@ChemEngUP

Η **Γεωργία Ιωάννου** της τάξης του 2014 (απόφοιτη του 2019 με διπλωματική στον Ι. Τσαμπόπουλο), από το 2019 PhD candidate στο Department of Applied Mathematics and Theoretical Physics, University of Cambridge. Παθιασμένη με το βόλεϊ, προπονείται κάθε απόγευμα με την Πανεπιστημιακή Ομάδα και κάθε εβδομάδα παίζει σε αγώνες σε πόλεις του Ηνωμένου Βασιλείου.

@ChemEngUP

www.chemeng.upatras.gr

@ChemEngUP

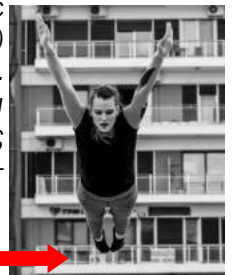
Ασυλόγιστα...
τις ακτίνες σου, σου επιστρέφω..
Μα.., από το παράθυρο μου
έρχεται η εικόνα του χειμώνα...

Η **Κυριακή Ευαγγελάτου** της τάξης του 2013 (απόφοιτη 2018), M.Sc. "Drug Discovery and Development Specializing in Industrial Pharmaceuticals", Τμήμα Φαρμακευτικής, ΠΠ. Από τον Ιανουάριο του 2021, στη Φαρμακευτική εταιρία Rafarm (πρώτη ελληνική φαρμακοβιομηχανία με έγκριση από τον U.S. FDA) ως Galenical R&D scientist. Λατρεύει το τραμπολίνο και στον ελεύθερο χρόνο της ασχολείται με την προπονητική.

@ChemEngUP

Η Κυριακή, σε... πήδη, στην Πλατεία Γεωργίου, Πάτρα.

Ο **Οδυσσεύς Παπαγιαννίδης** της τάξης του 2010 (απόφοιτος 2016, MSc. Environmental Engineering, Technical University of Denmark, DTU). Σήμερα, σύμβουλος ανάλυσης κύκλου ζωής προϊόντων και υπηρεσιών (LCA) και Περιβαλλοντικής Δήλωσης Προϊόντος (EPD) στη Bureau Veritas Denmark. Τα τελευταία πέντε χρόνια ακονίζει τις δεξιότητές του στην LCA σε ακαδημαϊκό και βιομηχανικό πλαίσιο. Το Επαγγελματικό 'ταξίδι' περιλαμβάνει από το 2021 την επαλήθευση και επικύρωση μελετών Green House Gases και PEF (Product Environmental Footprint). Στον ελεύθερο χρόνο του, ασχολείται με το μπάσκετ, χωρίς ποτέ να ξεχνάει την αγαπημένη του Ομάδα μπάσκετ των ΧΜ Πάτρας!

Ο Οδυσσεύς, στην Κοπεγχάγη

@ChemEngUP

Η **Άννα Κατσαρού** της τάξης του 2014 (απόφοιτη του 2019, MRes Molecular Science and Engineering, Imperial College London, 2020), από το 2021: PhD candidate University of Cambridge, machine learning σε εφαρμογές μηχανικής διεργασιών. Αγαπημένες της ασχολίες είναι οι εκδρομές και το box!

Βαρκάδα με φίλους στον ποταμό Cam

@ChemEngUP

